A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2025. szeptember 4.*

„Előzetes döntéshozatal – Szociálpolitika – Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás – 4. szakasz – Tanárok, akik bizonyos olyan oktatási intézményekben szereztek szakmai tapasztalatot, amelyeket nem az állam működtet és szervez – Állami oktatási intézményekbe határozatlan időre történő felvétel – A szolgálati időnek a díjazás megállapítása céljából történő meghatározása – Olyan nemzeti szabályozás, amely nem írja elő bizonyos olyan oktatási intézményekben teljesített szolgálati idők beszámítását, amelyeket nem az állam működtet és szervez – A munkaviszony határozott vagy határozatlan jellegétől különböző más szemponton alapuló eltérő bánásmód – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikke – Alkalmazhatóság – Az uniós jog végrehajtásának hiánya”

A C-543/23. sz. [Gnattai][i]. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunale di Padova (padovai bíróság, Olaszország) a Bírósághoz 2023. augusztus 28-án érkezett, 2023. augusztus 14-i határozatával terjesztett elő az

AR

és

a **Ministero dell’Istruzione e del Merito**

között,

az **Anief – Associazione Professionale e Sindacale**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: I. Jarukaitis tanácselnök, N. Jääskinen, A. Arabadjiev (előadó), M. Condinanzi és R. Frendo bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: G. Chiapponi tanácsos,

* Az eljárás nyelve: olasz.

[i] . A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2025. március 12-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– AR képviseletében G. Rinaldi és N. Zampieri avvocati,

– az Anief -Associazione Professionale e Sindacale képviseletében A. Dal Ferro, F. Ganci és W. Miceli avvocati,

– az olasz kormány képviseletében S. Fiorentino és G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítőik: A. Berti Suman és L. Fiandaca avvocati dello Stato,

– az Európai Bizottság képviseletében S. Delaude és D. Recchia, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2025. június 5-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 157. cikknek, az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 20. és 21. cikkének, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL 1999. L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.) mellékletét képező, 1999. március 18-án megkötött, a határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló keretmegállapodás (a továbbiakban: keretmegállapodás) 4. szakasza 1. pontjának, a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvnek (HL 2000. L 180., 22. o.; magyar nyelvű különkiadás 20. fejezet, 1. kötet, 23. o.), a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvnek (HL 2000. L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.), az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én aláírt európai egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. tv., a továbbiakban: EJEE) 14. cikkének, valamint az 1961. október 18-án Torinóban aláírt, felülvizsgált Európai Szociális Chartának (kihirdette: az 1999. évi C. törvény, a továbbiakban: Európai Szociális Charta) az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az AR és a Ministero dell'Istruzione e del Merito (oktatási és előmenetelügyi minisztérium, Olaszország; a továbbiakban: oktatási minisztérium) között, AR szolgálati idejének a meghatározása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A keretmegállapodás 1. szakasza értelmében a keretmegállapodás célja egyrészről a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének alkalmazásával a határozott ideig tartó munkavégzés minőségének javítása, és másrészről az egymást követő, határozott ideig tartó munkaszerződések vagy munkaviszonyok alkalmazásából származó visszaélések megakadályozása kereteinek megállapítása.

4 A keretmegállapodás „Hatály” címet viselő 2. szakaszának 1. pontja a következőképpen rendelkezik:

„Ez a megállapodás olyan határozott időre alkalmazott munkavállalókra vonatkozik, akik a törvény, kollektív szerződés vagy a tagállamokban kialakult gyakorlat szerint munkaszerződéssel vagy munkaviszonnyal rendelkeznek.”

5 A keretmegállapodás „Meghatározások” címet viselő 3. szakaszának szövege a következő:

„1. »határozott időre alkalmazott munkavállaló«: az a munkavállaló, aki a munkáltató és a munkavállaló által közvetlenül létesített határozott időre létrejött munkaszerződéssel vagy munkaviszonnyal rendelkezik, ahol a szerződés megszűnését olyan objektív feltételek útján állapítják meg, mint meghatározott időpont elérése, meghatározott feladat elvégzése vagy meghatározott esemény bekövetkezése.

2. »összehasonlítható állandó munkavállaló«: határozatlan időre szóló munkaszerződéssel vagy munkaviszonnyal rendelkező munkavállaló, aki ugyanannál a vállalkozásnál dolgozik, és akit ugyanolyan vagy hasonló munkára/tevékenységre alkalmaztak, kellő figyelmet szentelve a szakmai/gyakorlati ismereteknek. Ahol nincs összehasonlítható, állandó munkavállaló, ott az összehasonlítást az irányadó kollektív szerződésre, vagy ennek hiányában a nemzeti törvényekre, kollektív megállapodásokra vagy a gyakorlatra történő hivatkozással végzik.”

6 A keretmegállapodásnak „A megkülönböztetés tilalmának elve” címet viselő 4. szakasza szerint:

„1. A foglalkoztatási feltételek szempontjából a határozott időre foglalkoztatott munkavállalók nem részesülhetnek kedvezőtlenebb bánásmódban, mint a velük összehasonlítható, állandó munkavállalók, csupán azért, mert határozott idejű munkaszerződéssel vagy munkaviszonnyal rendelkeznek, kivéve, ha az eltérő bánásmód objektív alapon igazolható.

[…]

4. A sajátos munkafeltételekkel kapcsolatos, a vállalkozásnál eltöltött idő alapján történő minősítés a határozott időre alkalmazott munkavállalók és az állandó munkavállalók esetében azonosak, kivéve, ha a vállalkozásnál eltöltött idő alapján történő eltérő minősítést objektív okok indokolják.”

Az olasz jog

7 Az 1994. április 16-i decreto legislativo n.° 297 – Approvazione del testo unico delle disposizioni legislative vigenti in materia di istruzione, relative alle scuole di ogni ordine e grado (az oktatásügyben, továbbá a valamennyi iskolatípus és minden iskolai szint vonatkozásában alkalmazandó törvényi rendelkezések egységes szövegének jóváhagyásáról szóló, 297. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet; a GURI 1994. május 19-i 115. száma, 79. sz. rendes kiegészítés; a továbbiakban: 297/1994. sz. törvényerejű rendelet) 485. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. A középfokú és művészeti iskolákban alkalmazott tanárok esetén az említett állami és azzal egyenértékű iskolákban – ideértve a külföldön működő iskolákat is – nem kinevezett tanárként szerzett szolgálati idő[t] […] jogi és gazdasági szempontból […] állandó kinevezett állományban töltött szolgálati időként kell elismerni.

2. Az 1. bekezdésben foglaltakkal azonos szempontból és mértékig kell elismerni az ott megjelölt alkalmazottak esetén az állami bentlakásos lányiskolákban szerzett szolgálati időt, valamint az állandó kinevezett és nem kinevezett általános iskolai tanárként állami általános iskolákban vagy azzal egyenértékű általános iskolákban – ideértve a fent említett bentlakásos iskolákat és a külföldön működő iskolákat is –, valamint a közösségi helyként működő, támogatott vagy kiegészítő iskolákban szerzett szolgálati időt.

3. Az általános iskolákban alkalmazott tanárok esetén az 1. bekezdésben foglaltakkal azonos szempontból és mértékig kell elismerni az állami általános iskolákban vagy bentlakásos lányiskolákban, illetve azzal egyenértékű általános iskolákban, a középfokú és művészeti állami iskolákban vagy azzal egyenértékű iskolákban, valamint a közösségi helyként működő, támogatott vagy kiegészítő iskolákban nem kinevezett tanárként szerzett szolgálati időt […]”.

8 A 2000. március 10-i legge n. 62 – Norme per la parità scolastica e disposizioni sul diritto allo studio e all’istruzione (az egyenlő oktatásra vonatkozó szabályokról, valamint a tanuláshoz és oktatáshoz való jogra vonatkozó rendelkezésekről szóló, 62. sz. törvény; a GURI 2000. március 21-i 67. száma; a továbbiakban: 62/2000. sz. törvény) 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. A nemzeti oktatási rendszer – az alkotmány 33. cikke második bekezdésének sérelme nélkül – az állami, valamint az egyenértékűnek elismert magán- és önkormányzati iskolákból áll. A Köztársaság elsődleges célul tűzte ki az oktatási kínálat bővítését és a gyermekkortól kezdve az élethosszig tartó tanulás iránti igény általánossá tételét.

2. A hatályos jogszabályok értelmében, különös tekintettel a jogszerű iskolai végzettségek kiadására való jogosultságra, »egyenértékűnek elismert iskolának« minősül azon nem állami oktatási intézmény, beleértve a helyi önkormányzat által fenntartott intézményeket is, amely az óvodai neveléstől kezdve megfelel az oktatásra vonatkozó általános jogszabályoknak, összhangban áll a családok oktatási igényeivel, és megfelel a 4., 5. és 6. bekezdésben meghatározott minőségi és hatékonysági követelményeknek.

3. Az egyenértékűnek elismert magániskola korlátlan szabadságot élvez a kulturális és pedagógiai-didaktikai profil tekintetében. A tanítás – az iskola oktatási programját figyelembe véve – a szabadságnak az alkotmányban meghatározott elvein alapul. Mivel az egyenértékűnek elismert iskola közszolgáltatást nyújt, mindenkit felvesz, aki elfogadja oktatási programját, és beiratkozásra jelentkezik, beleértve a fogyatékkal élő tanulókat és hallgatókat is. Az oktatási

program adott esetben meghatározhatja a kulturális vagy vallási profilt. A tanórán kívüli olyan tevékenység azonban, amelynek feltétele vagy követelménye egy meghatározott ideológiához vagy vallási felekezethez való tartozás, nem kötelező a tanulók számára.

4. Az egyenértékűség az ezt kérelmező olyan nem állami iskola esetében kerül elismerésre, amely kifejezetten vállalja a 2. és 3. bekezdésben foglalt rendelkezések végrehajtását, és teljesíti az alábbi követelményeket:

a) az alkotmány elveivel összhangban álló oktatási programmal, valamint a hatályos jogszabályoknak és rendelkezéseknek megfelelő képzési tervvel rendelkezik; benyújtja az iskolavezetésért felelős személyt kijelölő tanúsítványt, és közzéteszi a mérlegét;

b) az iskolatípusnak megfelelő, a vonatkozó előírásokat kielégítő helyiségekkel, berendezéssel és taneszközökkel rendelkezik;

c) a demokratikus részvételre épülő testületi szerveket hoz létre, és működtet;

d) az iskola minden olyan tanulót felvesz, akinek a szülei ezt kérik, feltéve, hogy a tanuló rendelkezik az általa választott osztályba való beiratkozáshoz szükséges érvényes végzettséggel;

e) alkalmazza a fogyatékkal élő vagy hátrányos helyzetű tanulók integrációjára vonatkozó összes hatályos jogszabályt;

f) teljes képzési programokat szervez; egyes osztályok nem ismerhetők el egyenértékűnek, kivéve új – az első osztálytól kezdődő – teljes képzési programok elindítását;

g) képesítéssel rendelkező tanárokat alkalmaz;

h) a vezetőség és a tanárok – az ágazati kollektív szerződéseknek megfelelő – egyedi munkaszerződések alapján dolgoznak.”

9 A 2001. július 3-i decreto-legge n. 255 – Disposizioni urgenti per assicurare l’ordinato avvio dell’anno scolastico 2001/2002 (a 2001/2002-es tanévkezdés megfelelő lebonyolításának biztosítására vonatkozó sürgős rendelkezésekről szóló, 255. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet; a GURI 2001. július 4-i 153. száma; a továbbiakban: 255/2001. sz. törvényerejű rendelet) 2. cikkének (2) bekezdése azt írja elő, hogy a tanárok határozatlan időre történő felvételére irányuló nyilvános versenyvizsgák szervezése helyett az oktatási minisztérium állandó tartaléklistákat használhat, amelyek immár a kimerülésig érvényesek, és amelyek keretében „[az] […] egyenértékűnek elismert iskolákban 2000. szeptember 1-je óta tanítással szerzett szolgálati időt ugyanolyan mértékben kell figyelembe venni, mint az állami iskolákban szerzett szolgálati időt”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

10 AR, aki olasz nyelv, történelem és földrajz oktatására képesített tanár, a 2002 és 2007 közötti időszakban öt határozott időre szóló szerződés alapján a 62/2000. sz. törvény 1. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „egyenértékűnek elismert” iskolában dolgozott.

11 Az oktatási minisztérium AR-t 2008. szeptember 1-jén határozatlan időre felvette annak érdekében, hogy tanári szakmáját egy állami iskolában gyakorolja. Az említett tanár szakmai pályafutásának az felvétel során történő rekonstruálása keretében e minisztérium AR-t a „nulla év szolgálati időnek” megfelelő illetménykategóriába sorolta. Az említett minisztérium ugyanis lényegében úgy ítélte meg, hogy a 297/1994. sz. törvényerejű rendelet 485. cikke nem teszi lehetővé az említett, egyenértékűnek elismert iskolában eltöltött szolgálati éveknek az alapeljárás felperese szolgálati idejének kiszámítása keretében való figyelembevételét.

12 AR keresetet indított a kérdést előterjesztő bíróság, a Tribunale di Padova (padovai bíróság, Olaszország) előtt annak érdekében, hogy az oktatási minisztérium figyelembe vegye azt a szolgálati időt, amelyet az egyenértékűnek elismert iskolában végzett munkája vonatkozásában szerzett volna, és arra hivatkozott, hogy a 297/1994. sz. törvényerejű rendelet 485. cikke sérti a keretmegállapodás 4. szakaszát, valamint a Charta 20. és 21. cikkét.

13 2022. február 25-én az Anief – Associazione Professionale e Sindacale nonprofit szakszervezet beavatkozott az e bíróság előtti eljárásba.

14 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a 297/1994. sz. törvényerejű rendelet értelmében az oktatási minisztérium három típusú magániskolát ismert el az állami iskolákkal egyenértékűnek, nevezetesen az egyenértékű általános iskolákat, a jogilag elismert iskolákat és az egyenértékű középfokú iskolákat. E törvényerejű rendelet ezenkívül előírta, hogy a tanárok által a feladataik ellátása során többek között az az egyenértékű általános iskolákban és az egyenértékű középfokú iskolákban szerzett szakmai tapasztalatot figyelembe kell venni, amikor ezen tanárok szakmai pályafutását az e minisztérium általi, határozatlan időre történő alkalmazásuk során rekonstruálják.

15 A 62/2000. sz. törvény a magániskolák e három kategóriáját az iskolák egyetlen kategóriájával, az úgynevezett „egyenértékűnek elismert iskolákkal” váltotta fel. A 255/2001. sz. törvényerejű rendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében a tanárok által olyan iskolában végzett munka tekintetében megszerzett szakmai tapasztalatot, amely 2000. szeptember 1. után egyenértékűnek elismert iskolának minősül, a tanároknak az ezen minisztérium általi, határozatlan időre történő felvétele keretében egyenértékűnek kell tekinteni az állami iskolákban végzett munka keretében megszerzett szakmai tapasztalattal. A Corte suprema di cassazione (semmítőszék, Olaszország) ítélkezési gyakorlatából azonban az következik, hogy az előbbi tapasztalatot nem lehet figyelembe venni az említett tanárok szakmai pályafutásának az oktatási minisztérium általi, határozatlan időre történő felvételük alkalmával végzett rekonstruálása keretében azon szolgálati idő-kategória meghatározásakor, amelybe őket be kell sorolni, többek között azért, mert nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely lehetővé tenné az ilyen figyelembevételt.

16 A kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy összeegyeztethető-e a keretmegállapodás 4. szakaszával az, ha ezen tanárok illetményének meghatározása során nem veszik figyelembe az egyenértékűnek elismert iskolákban szerzett szakmai tapasztalatot.

17 E figyelmen kívül hagyás ugyanis azt jelenti, hogy az egyenértékűnek elismert iskolákban határozott időre szóló jogviszony keretében dolgozó tanárok kedvezőtlenebb bánásmódban részesülnek, mint azok a tanárok, akik ugyanezen időszakot állami iskolákkal fennálló, határozatlan időre szóló szerződés alapján teljesítették, és akiknek az oktatásban szerzett tapasztalatát a díjazásuk meghatározásakor figyelembe veszik, mivel az előbbi tanárok nem teljesítették a közszolgálatba való felvételre irányuló versenyvizsgát.

18 Márpedig a tanárok e két kategóriájának helyzete összehasonlítható, mivel nincs különbség a valamely állami iskolában dolgozó, határozatlan időre alkalmazott tanár funkciói, képzése, feladatai és szakmai kötelezettségei, és az egyenértékűnek elismert iskolában feladatait ellátó, határozott időre alkalmazott tanár funkciói, képzése, feladatai és szakmai kötelezettségei között, és mivel a Corte suprema di cassazione (semmítőszék) elismerte, hogy az iskolák e két kategóriája „minden tekintetben” egyenértékű.

19 A kérdést előterjesztő bíróság egyébiránt úgy véli, hogy az egyenértékűnek elismert iskolákban szerzett tapasztalatnak a díjazás meghatározása keretében történő figyelmen kívül hagyását nem igazolja az a körülmény, hogy ezek az iskolák magánintézményeknek minősülnek. A tapasztalatból eredő szakértelem ugyanis független a munkáltató magán- vagy közjogi minőségétől. Ezenkívül a nemzeti jogalkotó a szolgálati idő kiszámítása tekintetében lehetővé tette mind a magán-, mind az állami munkáltatóknál teljesített oktatási időszakok figyelembevételét, beleértve az állami iskolákban határozott időre alkalmazott tanárok által teljesített időszakokat is.

20 Az említett figyelmen kívül hagyást nem igazolják az tanároknak az egyenértékűnek elismert iskolákba való felvételének módja és az állami iskolákban való alkalmazásba vételének módja közötti különbségek sem. Az állami iskolákban, határozatlan időre szóló alkalmazás keretében való tanítást lehetővé tevő nyilvános versenyvizsga fennállása ugyanis nem releváns, mivel a 297/1994. sz. törvényerejű rendelet 485. cikke előírja, hogy az oktatási minisztérium általi, határozatlan időre történő felvételkor a szolgálati idő kiszámításához figyelembe kell venni mind az olyan iskolákban teljesített szolgálati időket, amelyekben a tanárokat versenyvizsga útján alkalmazzák, mind pedig az olyan iskolákban teljesített szolgálati időket, ahol nem ez a helyzet.

21 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az egyenértékűnek elismert iskolákban teljesített oktatási időszakoknak a díjazás meghatározása során való figyelmen kívül hagyása ellentétes az egyenlő bánásmódnak a Charta 20. és 21. cikkében foglalt elvével is. E tekintetben megállapítja, hogy az alapügy tárgyát képező nemzeti szabályozás indokolatlan eltérő bánásmódot valósít meg az egyenértékűnek elismert iskolák tanárai és többek között a 2000-ben „egyenértékűnek elismert iskolákká” átminősített, korábbi egyenértékű általános iskolai és egyenértékű középfokú iskolai tanárok között. Az egyenértékűnek elismert iskolában szerzett tapasztalat ugyanis jelentősebb minőségű és értékű, mint a más magániskolákban szerzett tapasztalat. Márpedig a 297/1994. sz. törvényerejű rendelet 485. cikke értelmében bizonyos szolgálati időszakok elismeréséhez kizárólag ezen utóbbi tapasztalat vehető figyelembe.

22 Egyébiránt e 485. cikk ellentétes az egyenlő bánásmód általános elvével, mivel eltérő bánásmódot alkalmaz az egyenértékűnek elismert iskolákban dolgozó tanárok és az állami iskolák határozott időre alkalmazott tanárai között.

23 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a Charta alkalmazandó a jelen ügyre, mivel egyrészt az annak meghatározására irányul, hogy az egyenértékűnek elismert iskolákban végzett, határozott idejű munkának a 297/1994. sz. törvényerejű rendelet 485. cikkében előírt figyelmen kívül hagyása megfelel-e a keretmegállapodás által követett célnak, amely a határozott ideig tartó munkaviszony minőségének a hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó elv alkalmazásával történő javításában áll, másrészt pedig az alapeljárás felperese az e keretmegállapodás 3. szakaszának 1. pontja értelmében vett „határozott időre alkalmazott munkavállaló”. Ezenkívül valamely nemzeti jogi aktus a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, „az Unió jogát végrehajtó” jogi aktusnak minősül, amennyiben az Európai Unió hatáskörébe tartozó területre vonatkozik. A jelen ügy, amely azokra a feltételekre vonatkozik,

amelyek mellett a határozott időre alkalmazott tanárok által teljesített tanítási időszakokat az oktatási minisztérium által határozatlan időre alkalmazott tanárként történő felvételük során a díjazásuk meghatározása céljából figyelembe veszik, ezen 51. cikk (1) bekezdése értelmében véve kétségtelenül az „Unió joga végrehajtásának” körébe tartozik, mivel az a keretmegállapodás 4. szakaszának értelmezését érinti. E tekintetben meg kell vizsgálni, hogy a 297/1994. sz. törvényerejű rendelet 485. cikke összeegyeztethető-e az egyenlő bánásmódnak és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának a foglalkoztatási feltételek tekintetében alkalmazott, az EUMSZ 157. cikkben, az EJEE 14. cikkében, az Európai Szociális Chartában, valamint a 2000/43 irányelvben és a 2000/78 irányelvben előírt elvével.

24 E körülményekre tekintettel a Tribunale di Padova (padovai bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni [a keretmegállapodás] 4. szakaszának 1. pontját és a hatályos uniós jognak a foglalkoztatás területén a hátrányos megkülönböztetés tilalmával kapcsolatos általános elvét a [Charta] 21. cikkének fényében, hogy azokkal ellentétes a 297/94. sz. […] törvényerejű rendelet 485. cikkében foglalthoz hasonló nemzeti szabályozás, amely, amint a Corte suprema di cassazione (semmítőszék) e szabályozást értelmezi (lásd a munkaügyi tanács 32386/2019., 33134/2019. és 2019. évi 33137. sz. ítéletét) előírja, hogy a 62/2000. sz. törvény szerinti, egyenértékűnek elismert iskolák határozott időre foglalkoztatott alkalmazottai a szakmai pályafutás rekonstruálása keretében kedvezőtlenebb bánásmódban részesülnek az [oktatási] minisztérium határozatlan időre foglalkoztatott alkalmazottaihoz képest kizárólag azon az alapon, hogy nem teljesítettek nyilvános versenyvizsgát, illetve hogy jogilag egyenértékűnek elismert iskolában tanítottak, annak ellenére, hogy az egyenértékűnek elismert iskolák határozott időre alkalmazott tanárai az állami iskolák határozatlan időre alkalmazott tanáraival összehasonlítható helyzetben vannak a munka jellegét, valamint a munka- és képzési feltételeket illetően, mivel ugyanazokat a feladatokat látják el, valamint ugyanazon tudományos, pedagógiai, módszertani-didaktikai, szervezeti-kapcsolatépítési és kutatási ismeretekkel rendelkeznek, amelyeket tanítási tapasztalat úján szereztek meg, amely tapasztalatot ugyanezen nemzeti szabályozás a jelenleg már kimerülésig érvényes alkalmassági lista alkalmazása tekintetében a határozatlan időre történő felvétel szempontjából egyenértékűnek ismer el (lásd a 255/2001. sz. törvényerejű rendelet 2. cikkének (2) bekezdését)?

2) Úgy kell-e értelmezni a 1999/70 irányelv alkalmazási körében a hatályos uniós jognak a foglalkoztatás területén az egyenlőséggel, az egyenlő bánásmóddal és a hátrányos megkülönböztetés tilalmával kapcsolatos, a Charta 20. és 21. cikkében, az [EJEE-nek] (a Charta 52. cikke alapján alkalmazandó) 14. cikkében, az […] Európai Szociális Chartában, az EUMSZ 157. cikkben, valamint a [2000/43] irányelvben és a [2000/78] irányelvben rögzített általános elvét, hogy azokkal ellentétes az olyan rendelkezés, mint a 297/94. sz. […] törvényerejű rendelet 485. cikkében foglalt, amely előírja, hogy a szakmai pályafutás rekonstruálása során a javadalmazás szempontjából csak a[z oktatási] minisztérium alkalmazásában vagy az állammal egyenértékű általános és középfokú iskolákban, a támogatott vagy kiegészítő iskolákban, a közösségi térként működő iskolákban és a bentlakásos lányiskolákban teljesített tanári szolgálati időt kell figyelembe venni, és amely a szakmai pályafutás rekonstruálása során (amelyet az [oktatási] minisztérium által határozatlan időre történő felvételt követően végeznek el) az egyenértékűnek elismert iskolák határozott időre alkalmazott tanáraival szemben kedvezőtlenebb bánásmódot és hátrányos megkülönböztetést alkalmaz, amely tanárok nem részesülnek a szolgálati időhöz kötött

kiegészítő díjazásban, amelyet ezzel szemben az állami vagy önkormányzati iskolák, az államival egyenértékű általános és középfokú iskolák, a támogatott vagy kiegészítő iskolák, a közösségi térként működő iskolák és a bentlakásos lányiskolák határozott időre alkalmazott tanárai megkapnak, akik a munka jellegét, a feladatokat, a szolgálatot és a szakmai kötelezettségeket, valamint a képzési és a foglalkoztatási feltételeket illetően a 62/2000. sz. törvény szerinti, egyenértékűnek elismert iskolák tanáraival összehasonlítható helyzetben vannak, mivel ugyanazokat a feladatokat látják el, ugyanazokat az oktatási tapasztalatokat szerezték, valamint ugyanazon tudományos, pedagógiai, módszertani-didaktikai, szervezeti-kapcsolatépítési és kutatási ismeretekkel rendelkeznek, mint az egyenértékűnek elismert iskolák tanárai?

3) Úgy kell-e értelmezni [a keretmegállapodás] 4. szakaszának 1. pontjában foglalt »összehasonlítható állandó munkavállaló« fogalmát, valamint a hatályos uniós jognak a foglalkoztatás területén az egyenlőséggel, az egyenlő bánásmóddal és a megkülönböztetés tilalmával kapcsolatos, [a Charta] 20. és 21. cikkében rögzített általános elvét, hogy a szolgálatban eltöltött idő után járó szóban forgó juttatás elismerésével összefüggésben az egyenértékűnek elismert iskolák ideiglenes munkavállalójaként teljesített szolgálati időt azonosnak kell tekinteni az államival egyenértékű általános és középfokú iskolákban, a közösségi térként működő iskolákban, a támogatott vagy kiegészítő iskolákban és a bentlakásos lányiskolákban szerzett szolgálati idővel, mivel e tanárok ugyanazokat a feladatokat látják el, ugyanazon szakmai kötelezettségek hatálya alá tartoznak, és ugyanazon tudományos, pedagógiai, módszertani-didaktikai, szervezeti-kapcsolatépítési és kutatási ismeretekkel rendelkeznek?

4) Amennyiben a 297/94. sz. […] törvényerejű rendelet 485. cikke ellentétes az uniós joggal, [a Charta] megfogalmazása megköveteli-e a nemzeti bíróságtól az összeegyeztethetetlen nemzeti jogszabály alkalmazásának mellőzését?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első és a harmadik kérdésről

A harmadik kérdés elfogadhatóságáról

25 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy írásbeli észrevételeiben az Európai Bizottság többek között arra hivatkozik, hogy a harmadik kérdés elfogadhatatlan, mivel a kérdést előterjesztő bíróság semmilyen kapcsolatot nem állított fel a Chartának az e kérdésben említett 21. cikke és az alapügy tárgyát képező nemzeti szabályozás között.

26 Ezenkívül az említett kérdés az egyrészről a 62/2000. sz. törvény 1. cikkének (2) bekezdése értelmében vett, egyenértékűnek elismert iskolákban dolgozó, határozott időre alkalmazott tanárok, és másrészről az egyenértékűnek elismert iskolák létrehozását megelőző magániskolákban, valamint az állami iskolákban szintén határozott időre alkalmazott tanárok közötti eltérő bánásmódra vonatkozik. Márpedig a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét a keretmegállapodás kizárólag a határozott időre alkalmazott és az összehasonlítható helyzetben lévő, határozatlan időre alkalmazott munkavállalók közötti eltérő bánásmód tekintetében hajtotta végre és konkretizálta, a határozott időre alkalmazott munkavállalók bizonyos kategóriái közötti eltérő bánásmód kizárásával.

27 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy mivel az előző pontban kifejtett érv a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének és a keretmegállapodásnak az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló eltérő bánásmódra való alkalmazhatóságára vonatkozik, e problémakör a harmadik kérdés érdemére, nem pedig annak elfogadhatóságára vonatkozik, így azt e kérdés érdemi vizsgálata keretében kell megvizsgálni (lásd analógia útján: 2024. szeptember 19-i Consiglio nazionale delle Ricerche ítélet, C-439/23, EU:C:2024:773, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok között létrehozott együttműködés keretében az uniós jognak a nemzeti bíróság számára hasznos értelmezésének a szükségessége megköveteli, hogy a nemzeti bíróság szigorúan tiszteletben tartsa az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tartalmát érintő és a Bíróság eljárási szabályzatának 94. cikkében kifejezetten meghatározott követelményeket, amelyeket a kérdést előterjesztő bíróságnak ismernie kell (2021. október 6-i Consorzio Italian Management és Catania Multiservizi ítélet, C-561/19, EU:C:2021:799, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 Ezért az eljárási szabályzat 94. cikkének c) pontjában foglaltak értelmében nélkülözhetetlen, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat tartalmazza azon okok ismertetését, amelyek miatt a kérdést előterjesztő bíróságban kérdés merült fel egyes uniós jogi rendelkezések értelmezésére vagy érvényességére vonatkozóan, valamint azt a kapcsolatot, amelyet az említett bíróság e rendelkezések és az alapeljárásban alkalmazandó nemzeti jog között felállít (2021. október 6-i Consorzio Italian Management és Catania Multiservizi ítélet, C-561/19, EU:C:2021:799, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kellőképpen kifejtette azt a kapcsolatot, amelyet az alapügy tárgyát képező nemzeti szabályozás, valamint az egyenlő bánásmódnak és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának a Charta 20. és 21. cikkében foglalt elve között felállít, és pontosította azokat az okokat, amelyek miatt ezen elvek értelmezése szükségesnek tűnik számára.

31 Következésképpen a harmadik kérdés elfogadható.

Az ügy érdeméről

32 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az első és a harmadik kérdésével a keretmegállapodás 4. szakaszának, valamint az egyenlő bánásmódra és a hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó, a Charta 20. és 21. cikkében foglalt elveknek az értelmezését kéri.

33 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a hátrányos megkülönböztetés tilalmának a Charta 21. cikkének (1) bekezdésében előírt elve az egyenlő bánásmód elvének sajátos kifejeződése, amely utóbbi az uniós jog általános elvének minősül, és a Charta 20. cikkében került rögzítésre (lásd ebben az értelemben: 2024. április 18-i Dumitrescu és társai kontra Bizottság és Bíróság ítélet, C-567/22 P-C-570/22 P, EU:C:2024:336, 65. és 66. pont).

34 Márpedig, ami a határozott időre alkalmazott munkavállalók és az összehasonlítható helyzetben lévő, határozatlan időre alkalmazott munkavállalók közötti eltérő bánásmódot illeti, ezeket az elveket az 1999/70 irányelv, és különösen az annak mellékletében szereplő keretmegállapodás

4. szakasza hajtotta végre és konkretizálta (lásd ebben az értelemben: 2010. november 11-i Vino végzés, C-20/10, EU:C:2010:677, 56. pont; 2022. december 15-i Presidenza del Consiglio dei Ministri és társai [Egyetemi kutatók] ítélet, C-40/20 és C-173/20, EU:C:2022:985, 87. pont).

35 A jelen ügyben, mivel az első és a harmadik kérdés ilyen eltérő bánásmódra vonatkozik, azokat kizárólag ezen irányelvre és a keretmegállapodásra tekintettel kell megvizsgálni (lásd ebben az értelemben: 2018. július 25-i Vernaza Ayovi ítélet, C-96/17, EU:C:2018:603, 20. pont; lásd továbbá, analógia útján: 2025. május 15-i Melbán és Sergamo ítélet, C-623/23 és C-626/23, EU:C:2025:358, 49. pont).

36 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az első és a harmadik kérdésével, amelyeket együttesen kell vizsgálni, lényegében arra vár választ, hogy a keretmegállapodás 4. szakaszát úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem írja elő, hogy a tanárok szolgálati idejének és díjazásának a valamely állami oktatási intézménybe határozatlan időre történő felvételük során való meghatározása keretében figyelembe kell venni az e tanárok által korábban, határozott idejű foglalkoztatás keretében, bizonyos olyan oktatási intézményekben teljesített szolgálati időket, amelyeket nem az állam működtet és szervez, de amelyek e szabályozás értelmében az állami oktatási intézményekkel egyenértékűnek minősülnek, miközben az említett szabályozás előírja, hogy az állami oktatási intézményekben – többek között határozatlan időre – foglalkoztatott tanárok által teljesített szolgálati időket figyelembe kell venni a szolgálati idejük és díjazásuk meghatározásához.

37 A keretmegállapodásnak az AR helyzetében lévő oktatókra való alkalmazhatóságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy e keretmegállapodást valamennyi olyan munkavállalóra alkalmazni kell, aki díjazás ellenében végez munkát a közte és a munkáltatója között fennálló, határozott idejű munkaviszony keretében. Önmagában az, hogy az érintett határozatlan időre alkalmazott munkavállalóvá vált, nem zárja ki őt abból a lehetőségből, hogy bizonyos körülmények esetén a hátrányos megkülönböztetés tilalmának a keretmegállapodás 4. szakaszában szereplő elvére hivatkozzon (lásd ebben az értelemben: 2012. október 18-i Valenza és társai ítélet, C-302/11–C-305/11, EU:C:2012:646, 33. és 34. pont; 2024. szeptember 19-i Consiglio nazionale delle Ricerche ítélet, C-439/23, EU:C:2024:773, 38. pont).

38 Mivel AR a kérdést előterjesztő bíróság előtt arra hivatkozik, hogy a határozott időre alkalmazott munkavállalóként teljesített oktatási idők figyelembevételét illetően eltérő bánásmódban részesül, meg kell állapítani, hogy a keretmegállapodás főszabály szerint alkalmazandó az AR-hoz hasonló helyzetben lévő tanárra.

39 Emlékeztetni kell arra, hogy a keretmegállapodás 4. szakaszának 1. pontja tiltja, hogy a határozott időre alkalmazott munkavállalókat a munkafeltételek tekintetében kedvezőtlenebb bánásmódban részesítsék, mint az összehasonlítható határozatlan időre alkalmazott munkavállalókat, csupán azért, mert határozott időre alkalmazzák őket, kivéve ha az eltérő bánásmód objektív okokkal igazolható. E szakasz 4. pontja ugyanezt a tilalmat mondja ki a különös munkafeltételekkel kapcsolatos, a szolgálati időre vonatkozó kritériumokat illetően (2024. szeptember 19-i Consiglio nazionale delle Ricerche ítélet, C-439/23, EU:C:2024:773, 31. pont).

40 E tekintetben a Bíróság már megállapította, hogy az egy adott fizetési fokozatba való besorolhatóság érdekében teljesítendő szolgálati időre vonatkozó, a 297/1994. sz. törvényerejű rendelet 485. cikkében előírthoz hasonló szabályok a keretmegállapodás 4. szakaszának 1. pontja

értelmében vett „foglalkoztatási feltételek” fogalmába tartoznak (lásd analógia útján: 2024. szeptember 19-i Consiglio nazionale delle Ricerche ítélet, C-439/23, EU:C:2024:773, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

41 Mindemellett a jelen ítélet 34. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét a keretmegállapodás 4. szakasza kizárólag a határozott időre alkalmazott és az összehasonlítható helyzetben lévő, határozatlan időre alkalmazott munkavállalók közötti eltérő bánásmód tekintetében hajtotta végre és konkretizálta.

42 E szakasz ugyanis a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének a határozott időre foglalkoztatott munkavállalókra történő alkalmazásával csupán annak megakadályozását célozza, hogy az ilyen jellegű munkaviszonyt a munkáltató arra használja, hogy megfossza e munkavállalókat azoktól a jogoktól, amelyek a határozatlan időre alkalmazott munkavállalóknak járnak (lásd ebben az értelemben: 2020. január 22-i Baldonedo Martín ítélet, C-177/18, EU:C:2020:26, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2022. december 15-i Presidenza del Consiglio dei Ministri és társai [Egyetemi kutatók] ítélet, C-40/20 és C-173/20, EU:C:2022:985, 88. pont).

43 Ebből következik, hogy az olyan eltérő bánásmód, amely a munkaviszony határozott vagy határozatlan időtartamától különböző más szemponton alapul, nem tartozik a keretmegállapodás 4. szakaszában előírt tilalom hatálya alá (lásd ebben az értelemben: 2020. január 22-i Baldonedo Martín ítélet (C-177/18, EU:C:2020:26, 53. és 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

44 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy – amint azt a főtanácsnok az indítványának a 32–35. pontjában lényegében hangsúlyozta – a 297/1994. sz. törvényerejű rendelet 485. cikkéből eredő eltérő bánásmód nem a munkaviszony időtartamának határozott vagy határozatlan jellegén, hanem azon oktatási intézmény jellegén alapul, amelyben az érintett munkavállalók a szakmai tapasztalatot megszerezték.

45 A kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információkból ugyanis egyrészt kitűnik, hogy az, hogy a tanárok szakmai pályafutásának az oktatási minisztérium általi, határozatlan időre történő felvételük során történő rekonstituálása keretében nem veszik figyelembe a határozott időre alkalmazott tanárként valamely „egyenértékűnek elismert iskolában” teljesített szolgálati időt, abból ered, hogy e 485. cikkben nem kerülnek említésre az „egyenértékűnek elismert iskolák”.

46 Így az egyenértékűnek elismert iskolákban tanárként teljesített szolgálati idők figyelmen kívül hagyása mind az ezen iskolákban végzett határozott idejű munkára, mind pedig az említett iskolákban végzett határozatlan idejű munkára vonatkozik.

47 Ezt a körülményt egyébként maga az alapeljárás felperese is megerősíti, aki a Bírósághoz benyújtott írásbeli észrevételeiben arra hivatkozik, hogy a nemzeti jog nem teszi lehetővé „sem az egyenértékűnek elismert iskolában teljesített, határozott idejű, sem pedig az ilyen iskolában teljesített, határozatlan idejű szolgálat” figyelembevételét.

48 Másrészt a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információkból lényegében az is kitűnik, hogy azonkívül, hogy a nemzeti jog előírja, hogy az állami iskolákban határozatlan időre alkalmazott tanárok által végzett munkának és az ennek megfelelő szolgálati időnek a díjazásukban tükröződnie kell, a 297/1994. sz. törvényerejű rendelet 485. cikke lehetővé teszi,

hogy az ezen iskolákban határozott időre alkalmazott tanárként teljesített szolgálati időket figyelembe vegyék az ezen utóbbi tanárok szakmai pályafutásának az oktatási minisztérium általi, határozatlan időre történő felvételük során történő rekonstituálása keretében.

49 E körülmények között, még ha megállapítható lenne is, hogy azok a tanárok, akiket a 62/2000. sz. törvény 1. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „egyenértékűnek elismert” iskolákban határozott időre alkalmaztak az oktatási miniszter általi, határozatlan időre szóló felvételüket megelőzően, valamint az állami iskolákban határozatlan időre alkalmazott tanárok a keretmegállapodás 3. szakaszának 2. pontja értelmében véve „ugyanannál a [létesítménynél]” dolgoznak, és hogy a munkavállalók e két csoportja a Bíróság ítélkezési gyakorlatában megállapított kritériumokra tekintettel összehasonlítható helyzetben van, és így ezen utóbbi tanárok az e 3. szakasz 2. pontja értelmében vett „összehasonlítható állandó munkavállalóknak” minősíthetők, meg kell állapítani, hogy az olyan eltérő bánásmód, mint amely e törvényerejű rendelet 485. cikkéből ered, nem tartozik az e keretmegállapodás 4. szakaszában előírt tilalom hatálya alá.

50 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első és a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a keretmegállapodás 4. szakaszát úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem írja elő, hogy a tanárok szolgálati idejének és díjazásának a valamely állami oktatási intézménybe határozatlan időre történő felvételük során való meghatározása keretében figyelembe kell venni az e tanárok által korábban, határozott vagy határozatlan idejű foglalkoztatás keretében, bizonyos olyan oktatási intézményekben teljesített szolgálati időket, amelyeket nem az állam működtet és szervez, de amelyek e szabályozás értelmében az állami oktatási intézményekkel egyenértékűnek minősülnek, miközben az említett szabályozás előírja, hogy az állami oktatási intézményekben – többek között határozatlan időre – foglalkoztatott tanárok által teljesített szolgálati időket figyelembe kell venni a szolgálati idejük és díjazásuk meghatározásához.

A második kérdésről

51 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság a második kérdésével az egyenlő bánásmódnak és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának a foglalkoztatás területével kapcsolatos, többek között az EJEE-ben és az Európai Szociális Chartában rögzített elvének értelmezését kéri. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel az EJEE értelmezésére (lásd ebben az értelemben: 2022. február 10-i Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld [Elévülési idő] ítélet, C-219/20, EU:C:2022:89, 15. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat) és az Európai Szociális Charta értelmezésére (2024. július 29-i CU és ND [Szociális ellátás – Közvetett hátrányos megkülönböztetés] ítélet, C-112/22 és C-223/22, EU:C:2024:636, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

52 Ebből következik, hogy a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a második kérdés megválaszolására annyiban, amennyiben az az EJEE és az Európai Szociális Charta rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozik.

53 Ezenkívül a jelen ítélet 28. és 29. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel a Bizottsággal egyetértve meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság nem fejtette ki kellő pontossággal és egyértelműséggel azokat az okokat, amelyek miatt úgy véli, hogy az

EUMSZ 157. cikk, valamint a 2000/43 és a 2000/78 irányelv értelmezése szükségesnek vagy hasznosnak tűnik számára az alapjogvita megoldásához, sem pedig azt a kapcsolatot, amelyet az uniós jog e rendelkezései és az e jogvitára alkalmazandó nemzeti jog között felállít.

54 Így a második kérdés elfogadhatatlan annyiban, amennyiben az az EUMSZ 157. cikk, valamint a 2000/43 és a 2000/78 irányelv értelmezésére vonatkozik.

55 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság a második kérdésével lényegében arra vár választ, hogy az egyenlő bánásmódnak és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának a Charta 20. és 21. cikkében rögzített elvét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem írja elő, hogy a tanárok szolgálati idejének és díjazásának a valamely állami oktatási intézménybe határozatlan időre történő felvételük során való meghatározása keretében figyelembe kell venni az e tanárok által korábban, határozott idejű foglalkoztatás keretében, bizonyos olyan oktatási intézményekben teljesített szolgálati időket, amelyeket nem az állam működtet és szervez, de amelyek e szabályozás értelmében az állami oktatási intézményekkel egyenértékűnek minősülnek, miközben az említett szabályozás előírja, hogy ugyanezen meghatározás keretében figyelembe kell venni az említett tanárok által más – többek között állami – oktatási intézményekben, határozott idejű foglalkoztatás keretében teljesített szolgálati időket.

56 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, ha valamely jogi helyzet nem tartozik az uniós jog alkalmazási körébe, a Bíróság annak vizsgálatára nem rendelkezik hatáskörrel, a Charta esetleg hivatkozott rendelkezései pedig önmagukban nem alapozhatják meg e hatáskört (2022. február 24-i Viva Telecom Bulgaria ítélet, C-257/20, EU:C:2022:125, 128. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

57 A tagállamok ugyanis a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében kizárólag annyiban címzettjei a Charta rendelkezéseinek, amennyiben az uniós jogot hajtják végre. Az EUSZ 6. cikk (1) bekezdése, valamint a Charta 51. cikkének (2) bekezdése szerint a Charta az uniós jog alkalmazási körét nem terjeszti ki az Unió hatáskörein túl, továbbá nem hoz létre új hatásköröket vagy feladatokat az Unió számára, és nem módosítja a Szerződésekben meghatározott hatásköröket és feladatokat. Így a Bíróságnak az uniós jogot a Charta fényében az Unió számára biztosított hatáskörökön belül kell értelmeznie (2021. március 17-i Consulmarketing ítélet, C-652/19, EU:C:2021:208, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

58 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az „uniós jog végrehajtásának” a Charta 51. cikkének (1) bekezdése szerinti fogalma feltételezi az uniós jogi aktus és a szóban forgó nemzeti intézkedés közötti, olyan kapcsolat fennállását, amely meghaladja az érintett területek közelségét, vagy az egymásra való közvetett kihatást (2020. január 22-i Baldonedo Martín ítélet, C-177/18, EU:C:2020:26, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

59 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében annak meghatározása céljából, hogy valamely nemzeti intézkedéssel a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében „az Unió jogát hajtják[-e] végre”, egyebek között azt kell megvizsgálni, hogy a szóban forgó nemzeti szabályozás uniós jogi rendelkezés végrehajtására irányul-e, hogy milyen jellegű ez a szabályozás, és hogy az uniós jog hatálya alá tartozó célokon kívül más célok elérésére is irányul-e – még akkor is, ha közvetetten érintheti az uniós jogot –, valamint hogy létezik-e olyan uniós jogi különös szabályozás, amely az adott területre vonatkozik, vagy amely azt érintheti (2020. január 22-i Baldoleno Martin ítélet, C-177/18, EU:C:2020:26, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

60 A jelen ügyben, amint az az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első és harmadik kérdés vizsgálatából kitűnik, a keretmegállapodás 4. szakaszával nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint a 297/1994. sz. törvényerejű rendelet 485. cikke, mivel az e nemzeti rendelkezés által alkalmazott eltérő bánásmód nem az érintett munkavállalók munkaviszonya időtartamának határozott vagy határozatlan jellegén alapul. Amint arra a főtanácsnok az indítványának 50. pontjában rámutatott, nem áll tehát fenn közvetlen kapcsolat e 485. cikk alkalmazása és a hátrányos megkülönböztetés e szakaszban előírt tilalma között.

61 Ezenkívül a Bíróság rendelkezésére álló iratokból nem tűnik ki, hogy az említett 485. cikk kapcsolódna az uniós jog bármely más rendelkezéséhez.

62 Következésképpen nem állapítható meg, hogy az alapügy tárgyát képező nemzeti szabályozás a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében „az Unió jogát hajtja végre”.

63 Így az alapügy tárgyát képező nemzeti rendelkezés által alkalmazott eltérő bánásmód nem értékelhető a Charta által előírt garanciák, és különösen annak 20. és 21. cikke alapján.

64 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a második kérdés megválaszolására.

A negyedik kérdésről

65 A kérdést előterjesztő bíróság a negyedik kérdésével lényegében arra vár választ, hogy az uniós jogot úgy kell-e értelmezni, hogy az arra kötelezi e bíróságot, hogy mellőzze a 297/1994. sz. törvényerejű rendelet 485. cikkének alkalmazását abban az esetben, ha e nemzeti rendelkezést e joggal összeegyeztethetetlennek kell tekinteni.

66 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első, második és harmadik kérdésre adott válaszokra tekintettel a negyedik kérdést nem kell megválaszolni.

A költségekről

67 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv mellékletét képező, 1999. március 18-án megkötött, a határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló keretmegállapodás 4. szakaszát

a következőképpen kell értelmezni:

azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem írja elő, hogy a tanárok szolgálati idejének és díjazásának a valamely állami oktatási intézménybe határozatlan időre történő felvételük során való meghatározása keretében figyelembe kell venni az e

tanárok által korábban, határozott vagy határozatlan idejű foglalkoztatás keretében, bizonyos olyan oktatási intézményekben teljesített szolgálati időket, amelyeket nem az állam működtet és szervez, de amelyek e szabályozás értelmében az állami oktatási intézményekkel egyenértékűnek minősülnek, miközben az említett szabályozás előírja, hogy az állami oktatási intézményekben – többek között határozatlan időre – foglalkoztatott tanárok által teljesített szolgálati időket figyelembe kell venni a szolgálati idejük és díjazásuk meghatározásához.

Aláírások